

McEwan IAN

Grădina
de ciment

Traducere din limba engleză
de Dan Croitoru

POLIROM
2020

Cuprins

Partea întâi

Capitolul unu	7
Capitolul doi.....	23
Capitolul trei	33
Capitolul patru	51
Capitolul cinci	69

Partea a doua

Capitolul șase.....	91
Capitolul șapte	109
Capitolul opt	129
Capitolul nouă.....	150
Capitolul zece	169

Bineînțeles, când fetița a vorbit, mi-am dat seama că era Tom.

— Durează mult, nu? a spus el, iar Sue a dat din cap.

Am făcut câțiva pași fără să mă observe cineva. Tom și Julie erau ocupați să o privească pe Sue, care-și modifica una dintre fustele de școală. O scurtase și acum se apucase s-o coasă. Tom purta o rochie portocalie care-mi părea familiară și, nu știu de unde, îi făcuseră rost și de o perucă. Avea părul blond și des, cârlionțat. Ce ușor e să devii altcineva! Mi-am încrucișat brațele pe piept. Nu sunt decât haine și o perucă, mi-am spus, l-au deghizat pe Tom. Dar aveam în fața ochilor o cu totul altă persoană, cineva care putea duce o viață complet diferită de cea a lui Tom. Eram emoționat și înfricoșat deopotrivă. Mi-am încleștat palmele și mișcarea i-a făcut pe toți trei să se întoarcă.

— Ce faceți aici? am întrebat după o scurtă pauză.

— Îl deghizăm, a răspuns Sue și s-a întors la cusutul ei.

Tom mi-a aruncat o privire, pe jumătate întors spre masa la care lucra Sue, apoi s-a uitat țintă într-un colț al camerei. Își făcea de lucru cu tivul rochiei, răsucind materialul între degetul gros și arătător.

— Și care-i poanta? am zis.

Julie a ridicat din umeri și a zâmbit. Purta niște jeansi spălăciți, rulați deasupra genunchilor, și o cămașă descheiată

peste sutienul bikiniului. Își legase o panglică albastră în păr și ținea o alta în mână, înfășurată pe după deget.

A venit și s-a proptit înaintea mea.

— Hai, înveselește-te, tristule.

Mirosea dulceag a ulei pentru bronzare și am simțit căldura pe care o emana pielea ei. Probabil stătuse toată ziua la soare, pe undeva. Și-a desfăcut panglica de pe deget și mi-a petrecut-o pe după gât. I-am dat mâinile la o parte când a început să-mi înnoade o fundă sub bărbie, dar cam fără convingere, iar ea a insistat și a terminat funda. M-a luat de mână, iar eu mi-am urmat sora la masă.

— Uite încă unul, i-a spus lui Sue, care s-a plictisit să mai fie un băiețel bosumflat.

Mi-aș fi desfăcut panglica, dar nu voiam să dau drumul mâinii uscate și reci a lui Julie. Priveam cu toții peste umărul lui Sue. Nu-mi dădusem seama până acum cât era de îndemânică la cusut. Mâna ei zbura înainte și înapoi descriind o mișcare regulată, asemenea unei suveici pe un război de țesut. Totuși înainta încet și am simțit cum mă cuprinde o imensă nerăbdare. Voiam să mătur de pe masă pânza, acele de cusut și boldurile cu un singur gest. Trebuia să așteptăm până termină înainte să vorbim sau înainte ca orice altceva să se întâmple. În sfârșit, a rupt ața cu o smucitură bruscă din încheietură și s-a ridicat. Julie mi-a dat drumul și a trecut în spatele lui Tom. Acesta și-a ridicat

măinile, iar ea i-a scos rochia trăgându-i-o peste cap. Pe dedesubt avea o cămașă albă. Sue l-a ajutat să-și pună rochia albastră plisată și Julie i-a înnodat la gât una dintre cravatele de școală ale lui Sue. Mi-am privit panglica albastră, apoi am pipăit-o. Dacă o dădeam jos, aș fi devenit din nou spectator și trebuia să mă hotărâsc ce atitudine să adopt față de ceea ce se petrecea. Tom și-a tras pe picioare niște ciorapi albi și Sue i-a potrivit pe cap bereta ei. Fetele râdeau și flecăreau în timpul acestor pregătiri. Sue îi spunea lui Julie o poveste despre o prietenă de la școală care își tunsese părul foarte scurt. Venise la școală în pantaloni, intrase în vestiarul băieților și îi găsisse pe toți la pisoar. Izbucnise în râs văzându-i pe toți aliniați astfel și se dăduse de gol.

— Nu-i așa că-i drăguț? a zis Julie.

Cât ne-am zgâit la el, Tom a stat perfect nemișcat, cu ochii în podea. Dacă-i plăcea să fie travestit, atunci nu prea o arăta. S-a dus în hol să se admire în oglinda cea mare. L-am privit prin ușa deschisă. Stătea pieziș la oglindă și se studia peste umăr.

Când Tom a ieșit din cameră, Julie mi-a luat mâinile într-ale ei și a zis:

— Ce ne facem acum cu morocănosul? Ochii ei mi-au hoinărit peste chip.

— N-o să scoatem din tine o fetiță drăguță ca Tom cu coșurile astea oribile.

Sue, care acum venise lângă mine, mi-a apucat o șuviță de păr între degete și a spus:

— Sau cu părul ăsta lung și slinos pe care nu și-l spală niciodată.

— Sau cu dinții ăștia galbeni, a făcut Julie.

— Sau cu picioarele astea împutite, a completat Sue.

Julie mi-a întors mâinile cu palma în jos.

— Sau cu unghiile astea jechoase.

Fetele mi-au examinat cu atenție unghiile, scoțând sunete exagerate de dezgust. Tom ne privea din ușă. Într-o oarecare măsură, mă distra că stăteam acolo și ele mă analizau.

— Ia uită-te la asta, făcu Sue și am simțit-o atingându-mi arătătorul, are și verde și roșu sub ea.

Au izbucnit în râs, părând extrem de încântate de tot ce descopereau.

— Ce-i asta? am întrebat, uitându-mă în partea cealaltă a camerei.

Aproape ascunsă sub un scaun se afla o cutie de carton cu capacul pe jumătate ridicat. De sub un colț ieșea niște hârtie subțire.

— Ah! a strigat Sue, e a lui Julie.

Am traversat camera și am scos cutia de sub scaun. Înăuntru, înfășurată în hârtie alb cu portocaliu, era o pereche de cizme trei sferturi. Erau maro-închis și răspândeau un miros pătrunzător de piele și parfum.

Cu spatele la mine, Julie împătorea încet și cu grijă rochia portocalie pe care

o purtase Tom. Am luat în mână una din cizme:

— De unde le-ai luat?

— De la magazin, a răspuns Julie fără să se întoarcă.

— Cât te-au costat?

— Nu prea mult.

Sue era foarte surescitată.

— Julie! a șoptit ea îndeajuns de tare ca să aud. Costă treizeci și opt de lire.

— Ai dat treizeci și opt de lire pe ele? am zis.

Julie a clătinat din cap și și-a pus rochia portocalie sub braț. Mi-am amintit de panglica ridicolă de la gât și am încercat s-o dezleg, dar n-am reușit, pentru că funda s-a transformat într-un nod. Sue a început să râdă. Julie se pregătea să iasă din cameră.

— Le-ai șutit, am zis, și din nou a clătinat din cap.

Încă ținând cizma în mână am urcat după ea la etaj. Când am ajuns în camera ei, am spus:

— Ne dai mie și lui Sue două lire și tu te duci și cheltuiești treizeci și opt de lire pe o pereche de cizme.

Julie se așezase în fața unei oglinzi pe care și-o fixase pe perete și își trecea o perie prin păr.

— Fals, a făcut ea pe un ton de parcă ne jucam de-a ghicitul.

Am aruncat cizma pe pat și am încercat să-mi rup panglica de la gât cu ambele

mâini. Nodul s-a făcut mai mic și tare ca piatra. Julie și-a întins brațele și a căscat.

— Dacă nu le-ai cumpărat, am zis, atunci trebuie că le-ai șutit.

— Nup, a zis ea, și și-a țuguat buzele, într-un soi de zâmbet batjocoritor.

— Atunci?

Stăteam fix în spatele ei. Se uita la reflecția ei în oglindă, nu la mine.

— Nu mai vezi nici o altă posibilitate? Am clătinat din cap.

— Nu mai există nici o altă posibilitate, doar dacă nu ți le-ai făcut singură.

Julie a izbucnit în râs.

— Tu n-ai primit niciodată un cadou?

— Cine ți le-a dat?

— Un prieten.

— Cine adică?

— Ah ha, e secret!

— Un gagiu.

Julie s-a ridicat și s-a întors să se uite la mine, strângându-și buzele și făcându-le să arate ca o căpșună.

— Normal că un gagiu, a zis în cele din urmă.

Aveam o vagă idee că, în calitate de frate al Juliei, eram îndreptățit să o chestionez în privința iubitului ei. Dar nimic din felul de a fi al Juliei nu părea să susțină o asemenea părere, așa că m-am simțit mai degrabă deprimat decât curios. A cules o forfecuță de unghii de pe noptieră și a început să taie panglica. Când a desfăcut-o și a lăsat-o să cadă pe podea, a spus „Gata!” și m-a sărutat ușor pe gură.